

Jeg skal nævne et Eksempel, der viser, hvorledes denne Anmasselse gør sig gældende, men hvorledes den ogsaa kan mødes af en Befolknings Protest. Har Nordsjælland nu i Tidernes Løb maattet finde sig i, at Strandretten — paa en vis Maade kan man vel kalde det saadan — er blevet dem frataget, har i hvert Fald Nordjyderne ikke vist den samme Taalmodighed. Der er ganske vist her kun Tale om et enkelt Sted, men da jeg selv har haft det for Øje for kort Tid siden, vil jeg anføre det. Oppe ved Sæby, altsaa i Vendsyssel, afspærrede en Villaejer uden videre Stranden ved Hjælp af Pigtraadshegn, hvorved han altsaa erhvervede sig et Stykke Strand for sin egen Behagelighed, men den vendsysselske Befolkning, der sandsynligvis ikke — det viser den danske Historie da for Resten ogsaa — er i Besiddelse af den samme Taalmodighed som Folk fra andre Dele af Landet, protesterede saa energisk, saa kraftigt kan man godt sige, at den paagældende Ejendomsbesidder maatte fjerne Hegnet. Jeg vilde ønske, at den samme Protest maatte lyde i alle Tilfælde, hvor man fratager Folket en Ret, som i Virkeligheden betyder, at man kan glæde sig over den levende Natur. Hvad der gælder Stranden, gælder til en vis Grad ogsaa Indsøer. Man kunde fremdrage Eksempler paa, at der f. Eks. her i Nordsjælland er Søer, hvor man tidligere har kunnet spadserere langs med Søens Kant, men hvor dette er blevet forhindret i Tidens Løb. Der er en dansk Fødelandsang, hvori det hedder:

Alfeleg paa Bølgens Strømme

Det er Danmarks Drømme,

men det lader til, at denne Alfeleg vil de paagældende Ejendomsbesiddere beholde for sig selv, i alt Fald maa Folket staa i behørig Afstand og se paa Alfernes Leg. I Ejendomsrettens, den virkelige Ejendomsrets, Navn turde man vel vente, at denne Naturfredning virkelig maatte blive en Sag, der fremmedes, fordi den er et lille Led af det store Krav om Jorden for Folket. Der eksisterer et Udvalg, Fællesudvalget af 1914, der har samlet en Række Foreninger, hvis Opgaver er baade at bevare, hvad der er værdifuldt for danske Minder, give mere aaben Adgang for Folket til naturskønne Egne og at varetage Interesser af baade økonomisk og æstetisk Natur. I dette Fællesudvalg er f. Eks. repræsenteret den danske Turistforening, Foreningen for Naturfredning, Udvalget for Naturfredning — hvilket

sidste har en mere videnskabelig Karakter —, Foreningen til Københavns Forskønnelse og enkelte andre. Alle disse Foreninger virker i Fællesskab for at give os det mest mulige af vort fælles Land, Adgang til Strand, til Skov, Bevarelse af Klint, af Skønheder, hvor man møder dem i vort Land. I Anledning af Ordet Klint vil jeg nævne Møens Klint. Det nævnte Fællesudvalg har ogsaa haft sine Tanker henvendt paa at værne denne Klint mod Forfald, men der er stadig her blevet anført, at dette ikke lader sig gøre, før man faar en Lov om Naturfredning. I hvor høj Grad Folk kan være lykkelige ved at faa Adgang til Strand, vil man maaske bedst se, naar man tænker paa Københavnernes smaa Udflugter. Der ligger f. Eks. et Stykke Strand ved Charlottenlund Skov, det saakaldte Fluepapir, hvor det tiltrænges, at man giver noget yderligere Adgang til Stranden og gør en Smule, for at Stedet kan blive hyggeligt. Tilgængeligt er det jo til en vis Grad, om end i for ringe Udstrækning, men bliver det hyggeligere og større i Omfang, vil man se et Folkeliv udfolde sig, som man kun kan glæde sig over, og man vil faa et talende Vidnesbyrd om, hvor nødvendigt det er, at man ikke spærre Stranden for den frie Færdsel. Jeg tillader mig derfor at haabe, at den højtærede Justitsminister vil anse det for formaalstjenligt i en nærmere Fremtid at glæde Rigsdagen med et Lovforslag om Naturfredning.

Jeg har dernæst et andet lille Spørgsmaal, jeg gerne vilde fremdrage. Der blev i Foraaret nedsat en Kommission til Undersøgelse af Forholdene paa Institutet for talelidende, idet der var fremført Klager over, at Børnene blev pryglet med Spanskrør, at deres Vilkaar i det hele taget var ret uheldige, at den Opsynsmand, der havde Ledelsen af de daglige Forhold, rent pædagogisk ikke egnede sig til sin Opgave, og at hele Tilsynet ikke var, som det burde være. Der blev under Assessor Riises Ledelse afholdt en Række Forhør, og Sagen blev omhyggeligt undersøgt. Det fremgik i hvert Fald af denne Undersøgelse, at der er blevet pryglet under Forhold, hvor det ubetinget maatte anses for ikke blot utiltalende, men ogsaa pædagogisk forfejlet, at der blev pryglet. Jeg vil dog tillade mig at gøre opmærksom paa, at naar man klager over Forholdene paa Institutet for talelidende, tror jeg, man maa give Klagen en lidt videre Adresse end selve dette, at man bebrejder en Op-